

Sok szeretettel köszöntök mindenkit!

Ez a csodálatos tavaszi nap ünnep nekünk méhészeknek. Ünnep, mert Európa és a világ egyik legrégebbi és legszebb állatkertje befogadta a körülöttünk és velünk élő állatvilág egyik fontos, hanem a legfontosabb szereplőjét – a beporzókat. Legtöbbünket azért hoztak el ide gyermekkorunkban, ill. mi azért hoztuk ide gyermekeinket, unokáinkat, hogy különleges, csak a könyvekből ismert, messze földön élő állatokat lássunk. A világ óriásit változott, de úgy is fogalmazhatnánk, hogy gondolkodásunk óriásit változott: a helyben termelt élelmiszerek, a helyben működő értéket teremtő vállalkozások, szolgáltatások, közvetlen környezetünk élővilága, a helyi kis ökoszisztémák felértékelődtek, figyelmünk középpontjába kerültek. Nagyon helyesen. Számunkra, méhészek számára különösen fontos, hogy a beporzók, mint közvetlen környezetünk láthatatlan, vagy inkább nehezen észrevehető tagjainak „híre”, életüknek, tevékenységüknek ismertetése bekerült a Fővárosi Állatkertbe. Köszönjük! Mi méhészek szeretjük a FÁNK-ot 😊! A FÁNK a Fővárosi Állat- és Növénykert rövidítése. Tudom, hogy a Bagolyvár és a Holnemvolt Vár közötti részen kb. 10-15 éve elkezdődött a hazai állatfajok védelme, bemutatása, hiszen főleg a környezetünk sérült állatait fogadják be ideiglenesen vagy sajnos örökre az otthona marad az Állatkert ezeknek az állatoknak. Most, itt állunk a Beporzóbarát sétánynál. A rehabilitációs területhez hasonlóan környezetünk élőlényeiről szól az állatkert e része is, és sajnos abban is hasonlít, hogy a sétány ízeltlábújai is sérültek. Egyedszámuk fokozatosan csökken, egyre kevesebb van belőlük. E sétány egyik, hanem a legnagyobb célja az, hogy erre hívjuk fel az állatkertbe látogatók figyelmét. Röviden fogalmazva, tudja meg mindenki, hogy beporzók nélkül nincs élet!

A beporzók közül hazánkban a méhek játszik a legnagyobb szerepet. A világon rendszertanilag beazonosított 20 ezer méhfaj közül hazánkban mintegy 700 őshonos faj él velünk, munkájukkal hozzájárulnak teremtett környezetünk állandóságához. Mit keresünk mi, méhészek itt, miért támogattuk anyagilag ennek a Beporzóbarát sétánynak a létrejöttét? Mert ebből a 700 méhfajból az egyiket, a nyugati mézelő méhet, vagy ahogy mindenki ismeri, a háziméhet mi méhészek tartjuk életben. Rögtön tegyük hozzá, mi emberek tehetünk arról, hogy ma már 2 évnél tovább nem tudna a természetben önállóan megélni a háziméh. A globalizációval annyi méhkártevőt, kórokozót terjesztettünk el világszerte, hogy a méhész szakszerű gondoskodása nélkül elpusztulnak 2 éven belül. A háziméheknek mi méhészek vagyunk az állatkert Bagolyvára és Holnemvolt Vára.

Ma pedagógus nyílt van az Állatkertben és többen jelen vannak itt, a megnyitón is. Köszönjük, hogy eljöttek! Szeretném felhívni a figyelmüket az Országos Magyar Méhészeti Egyesület tevékenységére, melyek közül az edukációs programjaink abszolút beilleszthetőek az önök tantervébe. Éljenek e lehetőséggel, keressenek minket. Szakmai háttérrel biztosítunk a Természetvédő Fiatalok Egyesülete által életre hívott Repülő Hősök országos vetélkedőnek, vagy a boldogi általános iskola Nektárvadászok elnevezésű országos vetélkedőjének. Minden év novemberének 3. péntekén országszerte látogatják a méhészek az iskolákat a Mézes reggeli elnevezésű program keretében. 1000 tanintézménybe jutunk el, volt év amikor 200ezer gyermek kóstolt helyben termelt mézet. Nekünk méhészeknek szakmánk jövője szempontjából kulcsfontosságú az, hogy a ma gyermekei mit gondolnak a mézről, a méhről, a méhészekről. Holnap ők lesznek a mezőgazdászok, ők termelik meg élelmiszereinket, vagy csak kiskert tulajdonsok lesznek, ők befolyásolják a beporzók életterét, de ha más szakmát választanak, akkor is fontosak számunkra: mindegyikük a mi potenciális mézfogyasztónk lesz. Ezért is

fontos, hogy ide, a Beporzóbarát sétányhoz minél több gyermek látogasson el, ami a mi, felnőttek, szülők, nagyszülők, és az Önök, a pedagógusok feladata.

Végezetül néhány érdekességgel, néhány számadattal készültem. Az Állatkert 13 évvel idősebb, mint az OMME, mi 1879-ben alakultunk meg. Érdekesség, hogy itt, ahol állunk, 1785-ben futóhomok volt, melyet akácfák telepítésével próbáltak megkötni. Az akácfa hazánk méhészeinek legfontosabb fásszárú méhlegelője. Kicsit később, a közelben lévő Valero Selyemgyár alapanyag ellátása érdekében eperfákat telepítettek, a selyemhernyó kedvéért. Tudni kell, hogy ma a rovarok osztályából csak a selyemlepkét és a háziméhet sikerült házasítani. Az Állatkertnek 1 millió körüli látogatója van évente, az országban kicsit több mint 1 millió méhcsaládot tartunk mi méhészek.

Szeretnék köszönetet mondani az Állatkert vezetőségének és munkatársainak a Beporzóbarát tanösvény befogadásáért, elhelyezéséért, és két nevet szeretnék kiemelni, akik abszolút a motorjai volt ennek a projectnek. Maga a Zümmögő tanösvény ötlete, országos terjesztése az OMME elnökségi tagja, Simonné Venter Évának köszönhető és az, hogy az Állatkertben is megvalósult ez, az pedig Demjén Zsófia, zoopedagógiai asszisztens kitartó munkájának köszönhető.

Szeretnénk átadni egy picinyke ajándékot, egy méhecske kitűzöt mindenkinek, aki itt van.

Érezzék jól magukat a mai napon, jó egészséget mindenkinek!